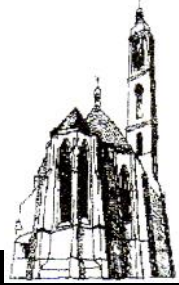

Zpravodaj

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN

4/2014
září

Milí farníci,

začal nový školní rok a ve farnosti se rozběhly různé akce a aktivity. Věřím, že každý z vás sám zváží, co je mu blízké, co pro svůj život potřebuje, čeho se uváženě vzdá a čeho se naopak rád zúčastní. Přesto bych ale chtěl tři podzimní události zdůraznit a poprosit vás, abyste je přijali za své.

První aktivitou jsou kurzy Alfa. Chci vás poprosit především o modlitbu, ať už doma (viz článek otce Filipa na straně 04) či při čtvrtěční adoraci v kostele. Chtěl bych, abyste věděli, že my, kdo kurzy vedeme, vaši modlitbu moc potřebujeme. Že duchovní posilu potřebují také ti, kdo se k Bohu přibližují, aby v hledání vytrvali a svůj život dokázali svěřit Bohu. Přál bych si, abychom i touto službou společné modlitby znovu objevovali radost z osobního života s Kristem a probouzela se v nás touha pokorně, klidně a s láskou zvěstovat evangelium druhým lidem. Přál bych si, aby v nás rostla důvěra v Boží moc a abychom si uvědomovali, že my pouze zaséváme, zaléváme, ale je to Bůh, kdo dá v pravý čas vzrůst.

Druhou událostí jsou komunální volby. Je zbytečné připomínat, že pro křesťana by mělo být samozřejmostí spolurozhodnout o tom, kdo bude mít vliv na utváření místa, kde žije. V těchto volbách je naší velkou výhodou, že kandidáty známe, že víme, jaké názory prosazují, že dokážeme i odhadnout, jaké zázemí lídr té či oné kandidátky má a čí zájmy pak bude prosazovat. Modleme se také, aby lidé nevolili pod vlivem zášti vůči někomu, ale mnohem spíše vedeni moudrostí a prozíravostí.

Třetí událostí je farní pouť do naší, královéhradecké katedrály, která se uskuteční v sobotu 25. října. I když bych si přál, aby na pouť jelo co nejvíce lidí včetně rodin, vím, že to nebude pro každého možné. A počet poutníků ani není tím nejpodstatnějším. Důležité je, abychom všichni oživilí víru a radost, že patříme do konkrétního společenství místní církve vedené biskupem. Že k Bohu nekráčíme osamoceně. Že nás Bůh skrze církev vede, obdarovává a chrání. Pokud nebudete moci do Hradce Králové jet, buďte ten den s námi spojeni v modlitbě.

Ze srdce žehná P. Jan Uhlíř

AKTUALITY A POZVÁNKY

Změna na vedoucí pozici v kanceláři farnosti

K 10. září tohoto roku nastoupila na pozici provozně-ekonomického manažera naší farnosti ing. Lucie Jakubcová (*1976). Pochází z Liberce, v současné době bydlí v Čelákovcích a má dvě malé děti. Vystudovala Vysokou školu ekonomickou v Praze. Od roku 1999 se pohybuje v oblasti řízení lidských zdrojů, během své praxe

OBSAH

<i>Aktuality a pozvánky</i>	01
<i>PRF</i>	06
<i>CMŠ</i>	06
<i>CG</i>	07
<i>Charita</i>	07
<i>Mládež</i>	08
<i>Reportáže a názory</i>	
<i>Dopis sestry Radky</i>	09
<i>Neratovské slavnosti</i>	10
<i>Cykločundr</i>	11
<i>Kaplička Hraběšín</i>	12
<i>Volby</i>	13
<i>Likvidace lepry</i>	14
<i>Rozhovor s Josefem Sochou</i>	15
<i>Fejeton</i>	17
<i>Omalovánka</i>	28
<i>Kalendář akcí</i>	29

působila v oblasti bankovních a finančních služeb, ale i v neziskovém sektoru, kde pracuje především s nezaměstnanými a osobami vracejícími se na trh práce z mateřské či rodičovské dovolené. Má zkušenosti s projektovým řízením, vzděláváním a poradenskou činností. Kromě oblasti lidských zdrojů se zajímá také o regionální rozvoj a o možnosti využívání dotací z EU.

„Na své působení v Kutné Hoře se moc těším, čeká mě zajímavá a různorodá práce, kterou chápu pro sebe i jako velkou výzvu. Těším se na setkání se zajímavými lidmi, která jsou pro mě neustálým zdrojem inspirace. Moc bych si přála, abychom fungovali jako pevný tým a nadále se snažili zkvalitňovat naše činnosti a služby“, uvedla Lucie Jakubcová.

-red-

Adorace

Příležitost k adoraci Nejsvětější svátosti oltářní bude během školního roku každou středu po mši svaté u Sv. Jakuba, dále ve čtvrtek, pokud bude mše svatá pro děti, od 16:00 do 16:45 v klášterním kostele a také každý první pátek v měsíci od 17:00 do 18:00 v kostele sv. Jakuba. V době od 2. října do 11. prosince bude Nejsvětější svátost vystavena také každý čtvrtek od 19:00 do 20:00 u Sv. Jakuba; při této adoraci se chceme modlit především za kurzy Alfa v naší farnosti.

-red-

Pravidelný úklid kostela sv. Jakuba

Milí farníci,

děkuji vám všem, kdo pomáháte s pravidelným úklidem kostela sv. Jakuba, i vám, kdo jste přišli pomoci vygruntovat před poutí. Víťáme všechny, kdo se chtějí přidat!

Začíná nový školní rok a s ním přichází potřeba naplánovat pravidelný úklid farního kostela na další období. Velmi se osvědčil systém, který jsme dodržovali v minulém školním roce. Zároveň se však změnila situace tím, že během prázdnin již nemohou uklízet brigádníci a je nutné, abychom i v tomto období uklidili sami. Proto jsem vytvořila rozpis pro období od letošního září do konce příštího kalendářního roku. Mezi jednotlivými úklidy budou delší rozestupy, uklízet se bude méně často než každý týden. Pokud se nám podaří zachovat osm pracovních skupin, pravidelný úklid na každého z nás vyjde jen třikrát za rok.

Prosím tedy ty z Vás, kdo v minulém roce s úklidem pomáhali, aby zvážili své síly. Pokud byste se rozhodli s úklidem již nepokračovat, prosím dejte mi vědět. Zároveň prosím i všechny ostatní, aby zauvažovali nad svým zapojením, každá ruka je vítána.

V červenci počítám s velkým úklidem před poutí, který už je vlastně také pravidlem. Jinak zůstává vše při starém: Jednotlivé skupinky budou mít navržený konkrétní týden, ve kterém by měly uklidit. Návrh rozpisu je k dispozici na nástěnce

v kostele. Na členech skupinky pak bude záležet, aby si určili konkrétní den a hodinu úklidu. Je samozřejmě nezbytné respektovat program bohoslužeb, koncertů, a vůbec všech akcí ve farnosti.

Úklid by měl obnášet vymetení všech lavic, odstranění dostupných pavučiny, postupné zametení celé plochy kostela včetně presbytáře a sakristie. Všude je potřeba utřít prach, vyluxovat koberce. Také je nutné zamést schodiště, vchody a okolí kostela. Úklidové prostředky najdete za oltářem (košťata, smetáky, lopatka, kbelík a prachovky), vysavač je uložený ve skříni v sakristii. Klíče od kostela jsou na arciděkanství, v kostele je zapnutý zabezpečovací systém, který je potřeba při vstupu vypnout a při odchodu opět zapnout. Pokud bude třeba pomoci, jsem k dispozici, dejte mi včas vědět na telefon 731 598 862.

Anna Hylská

Večery chval v Křeseticích

Společenství z Křesetic a kutnohorská farnost vás zvou na večer chval, který se uskuteční **v sobotu 27. září v 19 hodin** v kostele sv. Markéty v Křeseticích. Chceme se modlit a chválit Boha společně a chtěli bychom tuto formu modlitby nabídnout také v našich farnostech.

O co jde? Večery chval jsou místem setkání a modlitby. Místem setkání s dobrým Bohem a lidmi. Místem modlitby, protože milosrdný Bůh nám dal svého milovaného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Je běžné chválit Pána písněmi, zpívat mu ze srdce písně díky. „Plni Ducha zpívejte společně žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Zpívejte Pánu, chvalte ho z celého srdce.“ (Ef 5,19)

Na večerech chval nám jde o to, abychom skrze písně, modlitby a slova opětovali lásku našemu Bohu, Otci, Synu i Duchu Svatému, učili se přebývat v jeho blízkosti a stávali se mu podobnými. Chvála je modlitba, kterou vyvyšujeme a oslavujeme našeho Boha; chválíme ho a uctíváme prostě proto, že je to Bůh a Král. Je dokonalý, je ten jediný, který si zaslouží veškerou naši pozornost, celé naše srdce. Jemu náleží všechna sláva a díky. A modlitba chval se snaží právě toto obsáhnout.

Mou vizí je, aby večery chval byly součástí naší modlitební pastorace i zkušenosti. Naučit se Boha chválit a projevovat mu svou lásku a touhu po našem osobním vztahu, vztahu, které se neustále prohlubuje a naplňuje nás, by mělo být cílem každého člověka. Moc to neumíme (ani já), a proto bych chtěl, abychom se to společně učili. Přijedou nám pomoci hudebníci z církve bratrské, budeme s nimi zpívat, modlit se a chválit Boha, podobně, jak jsme to již udělali v červnu. V roce výročí diecéze, kdy se modlíme za celou naši místní církev, bych chtěl touto chválou probudit touhu po vztahu lásky k Bohu v našich farnostech.

Následně se bude **v sobotu 8. listopadu** v Kutné Hoře konat **vikariátní setkání mládeže**, na které přijal pozvání P. Michael Špilar. Tento kněz má s chválami velikou zkušenost, a proto i toto setkání chceme společně s ním zakončit večerem chval, tentokrát v chrámu sv. Jakuba v Kutné Hoře. Na toto setkání vás všechny také srdečně zvou. Více se dočtete v rubrice Společenství mládeže na straně 09.

Moc vás k tomu zvou, abychom vstoupili do školy modlitby, do školy chvály, do školy lásky k Bohu.

P. Filip Foltán, čerpáno z www.vecerychval.cz

Modlitba za kurz Alfa

Naši milí farníci, sestry a bratři!

Jistě vám neuniklo, že i letos na podzim, od 2. října, se v naší farnosti bude konat kurz Alfa, evangelizační večery pro lidi, kteří hledají Boha, a nejenom pro ně. Bližší informace najdete v minulém vydání zpravodaje a na letáčcích v kostele.

Loňská zkušenost kurzů Alfa nám dosvědčuje, že tato aktivita je součástí obnovy víry v naší farnosti. Všichni jsme povoláni ke svatosti, která je vlastní měrou křesťanského života. Svatý Pavel to vyjadřuje velice intenzivně, když píše: „Každému z nás byly uděleny duchovní dary v takové míře, v jaké je chtěl Kristus dát. (...) Tak určil jedny za apoštoly, jiné za kazatele mluvící pod vlivem vnuknutí, jiné za misionáře, jiné pak za pastýře a učitele, aby připravili křesťany k úkolům, které mají plnit, aby Kristovo tělo dělalo pokroky, dokud nedojdeme všichni k jednotě ve víře a v poznání Božího Syna, k mužné zralosti, k onomu věku, kdy se na nás uskuteční Kristova plnost.“ (Ef 4,7.11-13) Každý z nás se tedy do hlásání evangelia může zapojit různě.

Hlásat evangelium bez dlouhodobé modlitební podpory není možné. Proto vás chceme poprosit o pomoc modlitebního rázu. Každý čtvrtek od 19:00 bude na arciděkanství probíhat přednáška a diskuzní večer zmiňovaných kurzů. Paralelně se v kostele bude konat **tichá adorace**. Kdo z vás by mohl slíbit, že se jí v konkrétním datu zúčastní, kontaktujte prosím Ladislava Vokouna (tel.: 602 668 820, e-mail: vokoun.ladislav@gmail.com), který má koordinaci adorace na starost, nebo se zapíše na seznam v kostele.

Vy, kteří se nemůžete do kostela dostat, byste mohli **prožít večer v modlitbě doma**. Můžeme se společně zamyslet, jakým způsobem můžete modlitební večer uchopit. V první řadě záleží na tom, jak jste zvyklí se modlit, jak dlouho a jak často. Na druhém místě je důležitý váš aktuální zdravotní stav, abyste tuto večerní chvíli dobře zvládli a nevyčerpala vás. Tyto okolnosti jistě mají svůj vliv i na to, jak vypadá naše modlitba. Existuje mnoho variant, ze kterých si můžete vybrat, případně je zkombinovat.

Pomohou vám dobře prožít modlitební večer, při kterém budete vyprošovat dary Ducha svatého pro vedoucí i účastníky kurzu. Pro inspiraci nabízím tyto možnosti:

- * Denní modlitba církve (breviář)
- * Modlitba růžence
- * Litanie (najdete v Kancionálu)
- * Křížová cesta
- * Četba Božího slova
- * Modlitba za obnovení naší farnosti (viz rámeček výše)

Modlitba za obnovu farnosti

*Všemohoucí Otče,
obnov nás ve víře, která naplňuje náš život,
posilni nás v naději, která pomáhá překonat nesnáze,
upevni nás v lásce, která nás poutá k tobě i k druhým.
Pane Ježíši Kriste,
ať naše farnost vytrvale ukazuje všem generacím
cestu pravdy, dobra, otevřenosti a služby druhým.
Duchu Svatý, Dechu života,
znovu v nás zapal radost
ze svatosti a vzájemné spolupráce.
Trojjediný Bože,
setkáváme se s tebou v našich modlitbách,
promlouváš k nám při četbě Písma,
posiluješ nás svými svátostmi.
Probud' v nás pokoru a touhu po Tobě,
protože Tobě patří dík a sláva na věky věků. Amen.*

Samozřejmě, pokud máte jiné zvyklosti, je možné je zachovat nebo je případně doplnit zkrácenou variantou z této nabídky (jeden žalm z breviáře, četba evangelia příslušného dne, případně modlitba jednoho desátku růžence). Je důležité mít na paměti to, že nezáleží na délce modlitby, ale na tom, jak je hluboce disponované a soustředěné naše srdce a zda nás ztišení a modlitba vede k jednotě, křesťanské lásce, milosrdenství a pokoji.

V modlitbách jsme spojeni s vámi a žehnáme vám.

P. Filip Foltán a P. Jan Uhlíř

*Kurz Alfa je potřeba zajistit také po hmotné stránce, zejména **přípravou občerstvení**. Pokud by někdo z vás chtěl přiložit ruku k dílu tímto způsobem, ozvěte se Lucii Hrubé (tel.: 739 029 618, e-mail: lucietta.hrubá@gmail.com), která koordinuje přípravu večerí, nebo se запиšte na seznam v kostele.*

Pozvánka na farní pouť do Hradce Králové

Milí přátelé poutníci,

jak už jsme avizovali v červnovém Zpravodaji, naše farnost pořádá 25. října letošního roku podzimní farní pouť do biskupského města Hradec Králové. Tato pouť se koná u příležitosti 350. výročí založení královéhradecké diecéze, můžeme při ní získat plnomocné odpustky a hlavně můžeme jako farní rodina prožít krásný den ve společenství.

Pouť začneme v katedrále Svatého Ducha společnou prohlídkou, na níž naváže slavení mše svaté. Tu budou sloužit otec Jan, který zde před patnácti lety přijal svátost kněžství, a otec Filip. Poté se přesuneme do prostor biskupství a zhlédneme výstavu s názvem *350 let Biskupství královéhradeckého, zapomenuté poklady z církevních sbírek 1664 – 2014*, ve které se nám představí dějiny diecéze od středověku až po současnost prostřednictvím atraktivních

exponátů, které ve své většině nebyly dosud veřejnosti prezentovány. Kolem poledne se naše kroky mohou rozdělit podle zájmů účastníků pouti. Někdo se občerství v místních restauracích, někdo využije volna k procházce po městě či návštěvě muzea, a nejen rodiny s dětmi mohou zavítat do nedalekého obřího akvária s podvodním tunelem a deštým pralesem (www.obriakvarium.cz). Vstupenka pro děti a studenty bude hrazena farností. V 15:00 společně odjedeme směrem na Nový Hradec a zavítáme do tamějšího dřevěného kostelíčka sv. Jana Křtitele na Zámečku, kde bude prohlídka s výkladem a krátká modlitba. Poté nás čeká poslední část programu, v níž spatříme část nebe pohledem zvenčí, a to v královéhradecké hvězdárně.

Všichni účastníci poutního zájezdu obdrží mapu Hradce Králové a všechny potřebné informace, jak se ke zmíněným objektům dostanou. Společný odjezd z Kutné Hory je stanoven na 7:30, návrat plánujeme v 19:00. Zájemci se mohou hlásit u Moniky Trdličkové (e-mail: monicatrd@seznam.cz) nebo zápisem na seznam v některém z kutnohorských kostelů. Poutní zájezd bude pro děti a studenty zdarma a pro dospělé za cenu 200 Kč. V ceně je zahrnut i vstup do hvězdárny a planetária. Na pouť je samozřejmě možné se dopravit vlastními vozy a zúčastnit se třeba jen společného duchovního programu v katedrále.

Svatomartinský průvod

Ještě máme léto a už vás chci pozvat na podzimní oslavu svátku sv. Martina. Svatomartinský lampionový průvod odstartuje tradičně **11. listopadu v 17 hodin** z prostranství mezi arciděkanstvím a kostelem sv. Jakuba v Kutné Hoře. Na programu se budou podílet studenti Církevního gymnázia Kutná Hora, děti z Církevní mateřské školy sv. Jakuba a klienti Oblastní charity v Kutné Hoře. Průvod bude směřovat do chrámu sv. Barbory, kde bude posledním zastavením obraz s výjevem ze života sv. Martina. Přijďte si připomenout poselství tohoto světce a oslavit jeho svátek.

Marie Slavotínková

PASTORAČNÍ RADA FARNOSTI

Pastorační rada se sešla k jednání v úterý 16. září po mši svaté. V úvodu setkání proběhla reflexe uplynulých akcí, zejména Slavnosti Těla a Krve Páně a Oslavy svátku sv. Jakuba. Členové rady sdíleli radost z toho, že první z obou zmíněných událostí se zúčastnil velký počet věřící, ačkoli byla kvůli Královskému stříbření slavena ve všední den. V příštích letech však z praktických důvodů bude tato slavnost přesunuta na neděli. Svatojakubské slavnosti byly hodnoceny pozitivně, zazněly jen drobné technické připomínky.

Dále rada vyslechla program plánované pouti do Hradce Králové (viz stranu 05) a také zprávy o aktuálním dění na Církevním gymnáziu v Kutné Hoře, v Církevní mateřské škole sv. Jakuba v Oblastní charitě Kutná Hora. První dvě instituce úspěšně zahájily nový školní rok, přičemž do školky s jeho začátkem nastoupily dvě nové pracovní síly na pozici učitelky a asistentky. Charita získala nové auto, které může sloužit pečovatelské službě, a na podzim chystá několik bohužel akcí, mezi nimi Svatomartinský průvod a výrobu a prodej adventních věnců (věnují se jim samostatné příspěvky na stranách 06 a 07 tohoto vydání Zpravodaje).

Členové pastorační rady se dále věnovali plánům na podzim letošního roku, z nichž byla zvláštní pozornost věnována večerům chval (viz P. Filipa Foltána na straně 03). Kompletní přehled akcí najdete v rubrice Kalendář akcí na posledních stranách tohoto vydání Zpravodaje.

Závěr jednání byl věnován debatě o pojetí každoročního setkání dobrovolníků. V minulých letech se konalo v adventu, vzhledem k exponované povaze tohoto období však rada doporučila, aby se přesunulo do první poloviny ledna.

Příští jednání pastorační rady se uskuteční v úterý 20. ledna 2015.

-red-

CÍRKEVNÍ MATEŘSKÁ ŠKOLA SV. JAKUBA

Nový školní rok jsme zahájili slavnostní mší v kostele sv. Jakuba. Mezi sebou jsme přivítali sedm nových dětí a zároveň i nové paní učitelky. Řady pedagogů posílila paní učitelka Věrka Pečénková, která vystudovala bakalářské studium předškolní pedagogiky. Na pozici asistentky pedagoga jsme přivítali Anežku Procházkovou, která vystudovala hudební konzervatoř a také nás při slavnostní mši doprovázela hrou na flétnu. Anežka nyní studuje předškolní pedagogiku a zároveň i kurz logope-

dického asistenta. Otec Jan bude pravidelně navštěvovat školku, povídat si s dětmi, hrát si s nimi nebo chodit s námi na výlety.

Po dvouleté zkušenosti tvoříme koncepci školky, která vychází z pedagogiky Franze Ketta a která bude obohacena prvky Montessori pedagogiky. Minulý rok jsme začali spolupracovat se Společností pedagogiky Franze Ketta. Jak učitelé, tak někteří rodiče a zájemci prošli cyklem seminářů zaměřených na katechezi předškolních dětí. Odbornou pomoc nám i garantka této pedagogiky, Mgr. Eva Muroňová.

Během prázdninového provozu jsme přeorganizovali prostor školky tak, aby lépe vyhovoval dětem a jejich větším nárokům na pohyb. Do školky nám bylo z řad rodičů zapůjčeno piano. Během měsíce září se seznamujeme s novými dětmi, vytváříme společně pravidla tak, aby nám zde bylo dobře a aby každý měl ve školce své místo. Čeká nás také divadlo na zahradě gymnázia a první společné výlety.

Chceme zároveň pozvat rodiče, prarodiče a všechny, kteří myslí na školku, na **společnou večerní modlitbu v kostele sv. Jakuba 15. října ve 20:30.**

Všem dětem, jejich rodičům a rodinám přejeme mnoho radosti, a všem, kteří se podílejí na chodu školky, mnoho sil v novém školním roce.

Barbora Křivohlavá

NOVÝ ŠKOLNÍ ROK NA CÍRKEVNÍM GYMNÁZIUM V KUTNÉ HOŘE

Nový školní rok zahájili pedagogové školy v posledním srpnovém týdnu. První školní den, 1. září, byl věnován 350. výročí vzniku královéhradecké diecéze, jež si připomínáme v letošním roce. Spirituál školy Pavel Tobek seznámil studenty i pedagogický sbor se strukturou a chodem biskupství jako úřadu a ve své přednášce se věnoval i významným osobnostem působícím na postu biskupa v průběhu staletí. Krátkou prezentaci k tomuto tématu měli i studenti školy.

Školní rok byl zahájen 2. září v 9 hodin mší svatou v kostele svatého Jakuba. Mši celebroidal královéhradecký biskup Jan Vokál, s nímž se studenti vyšších ročníků setkali ještě na besedě v aule. Biskup s nimi hovořil o svém osobním životě, sportovních zájmech a zlomových momentech, které určily jeho cestu kněze. Návštěva biskupa Jana Vokála na našem gymnáziu byla zakončena besedou s učiteli školy.

Stanislava Lisková

ADVENTNÍ VĚNCE Z CHARITY

Vážení farníci,

Vánoce jsou sice ještě daleko, ale možná už teď přemýšlíte, jaký si pořídíte adventní věnec a kde ho případně koupíte. Oblastní charita Kutná Hora by vám letos ráda nabídla adventní věnce vyrobené našimi klienty se zdravotním postižením. Do projektu výroby věnců jsou také zapojeni studenti Církevního gymnázia Kutná Hora, kteří vyrobí některé korpusy, děti z Církevní mateřské školky sv. Jakuba a řada dalších dobrovolníků, kteří udělají to, co klienti charity sami nezvládnou.

Koupí věnce přispějete na materiálové vybavení a provoz charitní dílny, kde lidé s handicapem tráví smysluplně svůj čas. Naši klienti díky vašemu zájmu o věnce

získají pocit, že jsou potřební, že mohou někomu udělat radost. Váš zájem o věnce se jako nit pomoci potáhne přes podpořenou dílnu a její klienty ještě dále. Za každým klientem s handicapem stojí nějaký opatrovník, který je rád, pokud si může od své čtyřicetihodinové služby odpočinout tím, že předá svého svěřence na dopoledne k nám do charitní dílny, kde jsou kromě rukodělných aktivit připravené pro klienty zdarma i další programy (jedna hodina péče o klienta přijde charitu na zhruba padesát korun).

Adventní věnce z chvojí, proutí, slámy či pedigu budou k dispozici v kostele sv. Jakuba na první neděli adventní, která připadá na 30. listopadu, dále pak v charitním obchůdku v Tylově ulici č. p. 494. Abychom vyrobili dostatek věnců, rádi bychom znali předběžný zájem. Pokud byste si rádi adventní věnec touto cestou pořídili, udělejte prosím (nezávazně) u příslušného typu věnce čárku na připravený papír v kostele. Věnců vyrobíme a dodáme na první neděli adventní samozřejmě více, aby bylo z čeho vybírat. Cena věnců se bude pohybovat mezi 100 a 200 Kč.

Charita podpořila ve svých jednotlivých aktivitách loni celkem zhruba dva tisíce potřebných obyvatel Kutné Hory a okolí. Kromě lidí s handicapem podporujeme také seniory, lidi v bytové či finanční krizi, obyvatele ze sociálně a kulturně slabšího prostředí a předškolní děti s handicapem. Letos slavíme dvacet let pomoci potřebným v Kutné Hoře.

Tereza Šedivcová

SPOLEČENSTVÍ MLÁDEŽE

Hoješín

V pondělí 4. srpna začal náš prázdninový spolčácký výlet do Hoješína. Až na menší komplikace jsme v plném počtu dorazili do kláštera sester františkánek. Už ve dveřích nás přivítal nám dobře známý P. Pavel Jäger. Naše dobrodružství začalo průzkumem této opravdu „velké“ vesničky, která má dohromady asi pět obyvatel. Den byl zakončen mší svatou, kterou sloužil P. Filip Foltán.

Druhý den jsme se vydali na cestu okolo přehrady Seč. Cestou jsme zavítali na zříceninu Oheb a na židovský hřbitov. Na konci tohoto náročného výletu nás čekalo příjemné překvapení – kofola, na kterou nás pozval P. Jäger osobně. Další den ráno nás náhle opustil (rozuměj odjel) P. Foltán, tudíž jsme další výpravu podnikli s P. Jägerem. Vydali jsme se do

Třemošnice, kde jsme navštívili muzeum vápna. Cestou zpět jsme se stavili v Pekle, což je rybník poblíž Třemošnice. Po návratu a rekonvalescenci jsme si opekli špekáčky. Poslední den jsme se rozloučili s celou vesnicí a vyrazili jsme na cestu domů.

starší spolčo

Vikariátní setkání mládeže

Mládež kutnohorsko-poděbradského vikariátu se **v sobotu 8. listopadu** sejde v aule Církevního gymnázia v Kutné Hoře. Setkání začne v 10:00 besedou s **P. Michaelem Špilarem**, který působí ve farnosti a Komunitním centru Matky Terezy na pražském Chodově., spolupracuje s Vojtěchem Kodetem a kromě jiného se věnuje chválám, to znamená oslavě Boha prostřednictvím písní. Na toto téma bude hovořit nejen s mladými, ale s kýmkoli z farnosti, kdo přijme pozvání a besedy se zúčastní. Odpolední program bude určen výhradně mládeži, ale k **večeru chval**, kterým celý den vyvrcholí, jsou opět zváni všichni. Začne v 19:00 v kostele sv. Jakuba.

-red-

REPORTÁŽE A NÁZORY

Dopis od malé sestry Radky

Milí farníci z Kutné Hory!

Srdečně vás zdravím tímto malým dopisem. Otec Jan mě požádal, abych se s vámi podělila o to, čím nyní žiji, a tak, chcete-li, vám s radostí posílám pár zpráv.

Asi už víte, aspoň někteří, že jsem od července tohoto roku v Chorvatsku. Jak k tomu došlo? Inu, Boží cesty... V březnu jsme dočasně ukončily naše působení v Brezně mezi Romy a já jsem měla touhu jít trochu „na zkušenou“, poznat i jiné prostředí a jak v něm malé sestry žijí naši spiritualitu. Tato touha byla vyslyšena, i když trochu jinak, než jsem si představovala! Poslání směřovalo do „naší“ východní Evropy, do Chorvatska, do města Karlovac.

Většina Čechů má Chorvatsko spojené s dovolenou u moře, a tak když mí známí slyšeli, že sem jedu, mysleli, že budu mít pěkné prázdniny. :-) Pěkně tu je, a tak snad měli i pravdu. Místo odpočinku mě ale hned čekal kurz chorvatštiny. Kdo jste tu byli, mohli byste mi říct, jak vám tento jazyk připadal. Pro mě byl ze začátku docela těžký, rozuměla jsem jen velmi málo. Ale teď už rozumím mnohem víc, dokonce i trochu mluvím. :-)

Moje první dojmy byly moc příjemné. Chorvaté mi připadají milí, srdeční a komunikativní. Překvapilo mě, jak si rádi povídají. V tramvaji v Zagrebu mě oslovují úplně cizí lidé, zdraví, usmívají se. Pro malý jazykový trénink cestou z kurzu jako stvořené! Na co si musím trochu zvykat, je postavení řeholní sestry. Je na ni pohlíženo s velkou úctou, dokonce jí neříkají sestra, ale „časná“, což znamená „ctihodná“. Pro většinu je těžké pochopit i to, že „normálně pracujeme“.

Karlovac, kde žije naše čtyřčlenná komunita, sice není u moře, ale zato jí protékají čtyři řeky. Město bylo vybudováno za účelem obrany proti Turkům, a jak šel čas, procházela jí i historie dalších válečných konfliktů a lidé tu mnoho trpěli. Také nedávná válka ho hodně poznamenala. Tady jsem si mohla uvědomit, jak je válka blízko (což dnes vidíme na situaci ve světě), jak se jí mohou téměř dotknout, setkávat se s utrpením, které působí. Jak v lidech, kteří byli zraněni a zůstali postiženi, kteří ztratili své nejbližší nebo museli opustit své domovy, tak i v pohledu na opuštěné polorozbořené domy nebo paneláky pokryté dírami po střelách, kde dál bydlí lidé. Život pokračuje... Tato přítomnost života i smrti dává myslet na tajemství Velikonoc, tajemství Života, který je silnější než smrt...

I přítomnost naší komunity malých sester by chtěla být malým znamením života, světýlkem naděje, přítomnosti Boha a jeho Lásky ke zdejším lidem. Jsme čtyři, každá z jiného slovanského národa (Chorvatka, Slovinka, Polka a Češka), což

má něco do sebe: můžeme si uvědomovat naši slovanskou blízkost i bohatství rozdílů. Žijeme v malém bytě v jednom ze zdejších paneláků, docela blízko ostatním lidem. Máme vztahy s našimi sousedy, s lidmi v práci, ve farnosti, a také chodíme na návštěvy do centra pro bezdomovce. Lidé přicházejí na návštěvu často i k nám. Snažíme se být blízko těm, kteří jsou okolo nás.

Já osobně si nyní hledám práci. Není to lehké, protože je tu velká nezaměstnanost. Ale i to patří ke sdílení života místních lidí. Svěřuji se proto i do vašich modliteb a se mnou také naši komunitu a lidi, ke kterým nás Pán posílá. Také já se modlím za vás, s vděčností za společenství, které můžeme tvořit i takto na dálku. A těším se zase někdy na viděnou!

*Vaše malá sestra Radka
Karlovac, 27. srpna 2014*

Neratovské poutní slavnosti 2014

Letošní pouť byla spojena s oslavami 350 let od založení královéhradecké diecéze a 20 let fungování diecézní charity. Oslavám byla věnována především sobotní mše svatá. Při této příležitosti byly předány zlaté a stříbrné pamětní medaile pracovnícím a pracovníkům oblastní charity, oceněny byly i dvě pracovnice oblastní charity Kutná Hora.

Slavnosti začaly v pátek pěší poutí z Rokytnice v Orlických Horách do Neratova. To bychom nezvládli. Proto jsme na příchod poutníků počkali v Neratově. Večer byla mše svatá, při které byl vysvěcen nový obětní stůl a ambon. Při této příležitosti byl přítomným představen arcibiskup z Indie. Po mši svaté byl koncert písničkáře Petra Linharta. V pozdním večeru se pak konala adorace v kostele osvětleném jen svíčkami. Bylo to překrásné zakončení dne.

Sobotní program začal slavnostní poutní mší svatou, celebrou biskupem

královéhradecké diecéze a arcibiskupem z Indie. Na poutní slavnosti jez-díme již dlouho, ale tak navštívenou mši jsme ještě nezažili. Kostel byl na-bitý, brzo asi nebude stačit.

Po obědě se konal charitativní *Běh naděje* a byl představen projekt *Adopce na dálku*. Poté přišla na řadu hudební a divadelní část, během které vystoupila také kapela z nízkoprahovéhó klubu dětí a mládeže z Kutné Hory. Po celý den probíhal jarmark výrobků chráněných dílen a řemeslníků z okolí, pro děti byl ovšem největ-

ším lákadlem poník a tvořivé workshopy. Každý si mohl vybrat, co jej zajímalo, ale všechno se stihnout nedalo. Škoda, že sobotnímu programu příliš nepřálo počasí. My jsme byli zvědaví na vystoupení nízkoprahovéhó centra z Kutné Hory, které se povedlo, dokonce jsme si i zaspívali.

Nedělní den byl zahájen mší svatou, odpoledne vystoupili Šermíři krále Jana a závěrem vystoupila kapela Spirituál Kvintet. Byla to krásná tečka za třemi dny plnými pohody, duchovních i kulturních zážitků. Nezbyvá než poděkovat Mons. Suchárovi a všem organizátorům.

manželé Slavíkovi

Cykločundr: Tour de Labe

Nyní již šestý cykločundr pořádaný kutnohorskou farností v čele s P. Janem Uhlířem a panem Jiřím Vitoušem byl zkouškou odvahy pro všechny jezdce, kteří za pět dní zdolali 340 km, což byl nový rekord. Cykločundru se účastnilo šestnáct jezdců.

První den cykloputování začal společnou modlitbou v kostele sv. Jakuba, kde jsme prosili o vydařenou cestu a rozdali jsme si tílka s letošním logem. Poté jsme se rozjeli nejprve do Hradce Králové, kde nás uvítaly místní sestřičky a nabídly nám ubytování, které jsme přijali.

V Hradci Králové jsme slavili dvě mše. Jednu večer při příjezdu v královehradecké katedrále, při níž nás na varhany doprovázel náš kamarád Toník. Po jejím skončení nás po provedla místní kostelnice až na věž katedrály, ze které jsme viděli až do Jizerských hor a také do Krkonoš, kde pramení Labe. Druhou mši jsme měli následující den ráno před odjezdem. Mše byla sloužena za Královehradeckou diecézi k jejímu 350. jubileu a byla mimo jiné ozvláštňena tím, že se konala v soukromé kapli královehradeckého biskupa. Jakmile jsme byli posíleni mší svatou, vyjeli jsme na nejdelší, totiž 90 km dlouhý úsek cesty, který končil až v Jilemnici, kde jsme slavili mši v barokním kostele.

Nejtěžší část, která končila až v cíli našeho cykloputování, jsme absolvovali třetí den, kdy jsme vyjeli na vrchol ve výšce přibližně 1300 m n. m. Odtud nás čekal skvostný výhled a především vytoužený pramen řeky Labe. Odměnou nám nebylo jen dobytí kýženého cíle, ale i sjezd dolů, jenž skončil až v Jilemnici, takže jsme si ho řádně užili.

Po náročném výstupu k prameni Labe jsme zvolili „odpočinkovou trasu“ s pouhými 35 km, která vedla z Jilemnice do Jičína. Na mši jsme se zastavili na hoře Tábor. Úsek to byl sice krátký, ale stále kopcovitý. V Jičíně jsme si dali podle chuti výbornou pizzu, kebab nebo hamburger v rychlém občerstvení a potom jsme se svažili lahodným čepovaným püllitříkem kofoly.

Poslední den jsme se již všichni těšili domů, a přestože nás potkala silná průtrž mračen, kvůli níž jsme museli jízdu na chvíli přerušit, všichni jsme se dostali domů včas a dokonce jsme málem dojeli i P. Jana Uhlíře, který nám v autě ujel jen o kousek.

Rozloučili jsme se v kostele sv. Jakuba, kde jsme se na závěr krátce pomodlili. Doufám, že se zase příští rok setkáme na již sedmém cykločundru.

Křištof Zelenka

Příběh naší kapličky

Dovolte mi, přátelé, abych vám povyprávěla příběh, pro někoho možná banální, pro nás, seniorky z malé vesnice Hraběšín, troufám si říci, přímo zázračný. Mít v okolí našeho domova malou kapličku, to byla myšlenka, která se mi stále častěji vtírala do vědomí. Mít místočko, kde si v tichu porozjímat a svěřit se, když duši něco tíží.

V té době, to bylo na začátku roku 2013, se u nás ve vesnici začaly konat přípravy na budování kanalizace s čističkou na odpadní vodu a zavedení vodovodu. Obec byla tímto projektem hodně finančně zatížená a tak, jak nám bylo řečeno, nebylo ani pomyšlení nám pomoci uskutečnit myšlenku na obecní kapličku. Chtít je jedna věc, mít na to prostředky a pár ochotných a nezištných lidí je věc druhá. Bylo nás sedm seniorek ve stáří od 72 do 85 let, ochotných a zapálených udělat pro to všechno, co bude v našich silách. Přemýšlely jsme, jak to jen udělat, aby nás to zas tak moc nebolelo.

Věc nabrala na obrátkách, když jsme se rozhodly, že uděláme po vesnici sbírku a poprosíme občany o příspěvek. Většinou jsme se setkaly se vstřícností, ale občas také s nepochopením, což nás zamrzelo.

Postupně se do sbírky zapojily naše rodiny, příbuzní a přátelé z kostela. Velice si vážíme příspěvku od žen z Paběnic, pana Malimánka z Hološín, otce Jana, paní Ilkové z Moravského Krumlova a paní Francové z Lomce. K naší radosti jsme daly dohromady dvacet tisíc korun a bylo pro začátek vystaráno. Plácek pro stavbu kapličky jsme měly už dávno vyhlídnutý, jen na něm bylo potřeba udělat hodně úprav. Navezly se tam spousty hlíny, aby se srovnal terén a do otevřeného příkopu

se položilo potrubí na odtok vody z okolí lesa. Hluboký příkop byl zpevněn kamenným zdívkem. Návrh a plánek na kapličku se vší dokumentací nám ochotně udělal pan inženýr Daniel Říčař z Prahy. Starosta obce, pan Jiří Malý, vyřídil všechny záležitosti k tomu potřebné. Základní kámen pro kapličku byl položen v srpnu 2013. Podle času a možností pana Josefa Vlacha byly zdi kapličky v malých přestávkách vystavěny do zimy a ještě se položily krůvky na střechu a zabezpečily se folií proti vlhku. Letos se dodělala plechová stříška a dozdílo se klenutí. Kolem kapličky a na cestičku se položila dlažba z kamene. Vnitřek kapličky se oživil pověšením obrazu Ježíše Krista věnovaného malířem panem Pavlem Kabeláčem z Časlavi a vyrytým nápisem na mramorové desce: „Ty jsi naše cesta, pravda a život“. Na naše přání nám pan Václav Hospodka kromě klekátka ještě udělal a zabetonoval do země dvě lavičky.

A pak už to bylo jen naše. S nadšením a horlivostí jsme uhrabávaly hlínu, zasévaly trávu, vysazovaly keře a zalévaly, aby se vše zazelenalo, než se bude kaplička vysvěcovat. Chodíme sem každý den, rozjímáme, modlíme se a děkujeme. Radujeme se, že jsme to na začátku nevzdaly, ale šly po cestě, kterou nás vedl náš Pán až do vytouženého cíle. Konečně se naše vymodlená a vyprošená kaplička stala skutečností. Každému, kdo se nějak podílel na práci kolem kapličky, za všechny občany vesnice děkuji a přeji mu, ať ho u srdce zahřeje pocit „co jsem pro to udělal, rád jsem udělal“. Moc si přeji, aby toto místočko hodně lidí oslovilo, abychom sem rádi a čas-

to chodili, v tichu přírody porozjímalí o svém životě, svěřili našemu Pánu své starosti a bolesti a také mu děkovali za radosti, kterými nás život obdaří.

Naše nově vybudovaná kaplička byla se slavnostní bohoslužbou posvěcena a požehnaná 7. září otcem Janem Uhlířem. Toho dne ráno nám počasí slibovalo, že bude krásný den a nic nám nezkazí tolik očekávanou událost, na kterou jsme se všichni moc těšili. Právě jsme dokončovali poslední úpravy a stavěli židle, to nebylo ani půl desáté, a už se začali trousit první návštěvníci, aby si sedli a měli dost času vynadívat se na naši krásnou kapličku. Než začala bohoslužba, bylo šedesát míst obsazeno a dav těch mladších postával kolem. Odhadem přišlo víc jak sto občanů. V tichosti přírody a pohodě jsme si užívali sluncem prozářený sváteční den a v srdci ten nejkrásnější pocit radosti a vděku. Požehnání do života udělil otec malé Magdalence manželů Smržových. Věříme, že našim přátelům přišlo vhod i pohostění, které jsme připravily, protože z něj ne-

Marie Komárková

Komunální volby

Milí čtenáři Zpravodaje!

V tomto supervolebním roce se konečně dostáváme k posledním volbám! Jsou to komunální volby, kdy volíme své zástupce do zastupitelstev měst a obcí. Dovolte mi krátké zamyšlení nad touto skutečností.

Zastupitelstvo tvoří zastupitelé. Samo slovo znamená, že nás tedy někdo v něčem zastupuje. A tady je potřeba si uvědomit, že tím, že jdeme volit, vybíráme si ty občany, na které delegujeme část své pravomoci v rozhodování v oblasti správy věcí veřejných. Svěřujeme do jejich rukou část své vlastní svobody v rozhodování, svobody, která nám samotným umožňuje volbu dobra či zla. Tuto svobodu máme od Boha a je to nepochybně největší dar, který od něj máme. Měli bychom tedy být velmi obezřetní při výběru svých zastupitelů.

Při komunálních volbách máme trochu výhodu v tom, že kandidáti jsou nám obvykle více či méně známí. Vybírejme především ty, u kterých je předpoklad, že budou prosazovat zájmy celku nad před vlastními, že budou jednat v zájmu dobra. Vybírejme ty, o kterých víme, jak se dosud angažovali a co už dobrého vykonali, kteří jsou nám názorově blízcí. Svět je nám Bohem svěřen a my ho můžeme svou volbou i volbou přenesenou na své zastupitele dotvářet k dobru společnému. Proto se domnívám, že volit je naše neoddiskutovatelná povinnost. Dovolím si radu těm, kdo si nejsou jisti tím, že využít své volební právo je smysluplné: hodme své starosti na Hospodina a prosme ho, aby nám dal sílu ke zdravé občanské angažovanosti, která v tomto případě znamená jít volit své zastupitele. A prosme také Pána, aby ty, které zvolíme, vzal pod svou ochranu.

Děkuji vám všem za pozornost a opravdu prosím, jděte volit!

Eva Vaňková

Likvidace lepry

Milí čtenáři,

možná jste už někdy něco málo zaslechli o *Likvidaci lepry* (LL), křesťanské organizaci, která již přes 22 let usiluje o léčbu lepry (malomocenství). Na počátku byla pouhá idea, nápad a myšlenka, která se skrze modlitbu a konkrétní postupné kroky přetavila v dobrého bojovníka proti malomocenství, nemoci, s níž se setkáváme v biblickém světě i v životě Ježíšově.

Sám však nikdo neobstojí, je důležité hledat dobré spojence, dobré partnery,

kteří napomohou dobré nápady co nejlépe a nejúčinněji realizovat. Proto jsme i my hledali, a také jsme našli! V našem „boji“ proti lepře jsme získali opravdu dobrého a udatného spojence jímž je německá organizace DAHW, vskutku opravdoví profesionálové.

Tato organizace působí již od roku 1957 a svou činnost vykonává na více než 300 místech světa (prakticky ve 40 zemích). Kromě DAHW máme své partnery i v Indii, kteří řídí dvě nemocnice sv. Josefa, v Bhilai Pahari a v Phulapahari. Obě byly vybudovány a stále jsou podporovány z prostředků LL.

V současnosti podporujeme další projekty v Kolumbii, Libérii a v Indii. Jedná se převážně o finanční podporu leprostanic (stanice malomocných), která zahrnuje náklady provozní, náklady na léky, obvazový materiál a jiné. Kromě malomocenství se podílíme i na léčbě tuberkulózy a onemocnění buruli.

Naše činnost a její rozsah jsou podmíněny počtem a štědrostí dárců. V této souvislosti můžeme poznamenat, že i ve vaší farnosti máme dárce, kteří se svými dary podílejí na odstraňování utrpení mnoha nemocných a na okraj společnosti vytlačovaných lidí. Všem dárcům tímto děkujeme! Jsme jim opravdu vděční za to, že můžeme pomáhat a být nadějí pro malomocné (vděk samých nemocných nedokážeme ani vyjádřit). Zároveň chceme přizvat k tomuto dílu milosrdenství i další. Bohatství, kterým oplýváme a pomocí něhož se snažíme pomáhat, jsme získali a získáváme pomocí poměrně malých, ale vytrvalých a pravidelných darů. Někdy se jedná o částky v rozmezí dvou až tří set korun.

Milí čtenáři, sestry a bratři, pokud by ve vás těchto pár vět vzbudilo zájem více poznat naši činnost, rádi za vámi přijedeme. Pro všechny zájemce uspořádáme poutavou přednášku s ukázkou bohaté fotodokumentace. Více informací o nás můžete rovněž získat na www.lepra.cz nebo také na telefonních číslech 222 514 201 a 603 555 995. Lze nám také napsat na e-mail: ll@likvidacelepry.cz nebo na adresu:

Likvidace lepry

Josefská 43/4

118 00 Praha 1

Pokud budete chtít přispět na naši činnost, můžete tak učinit na náš účet, jehož číslo je 2400259272/2010.

S přáním Boží přízně vás všechny zdravíme, za tým LL vám žehná

*P. Vojtěch Eliáš
prezident LL, biskupský vikář AP*

Královéhradecká diecéze slaví v letošním roce 350. výročí od svého založení. V rámci tohoto jubilea se i naše farnost chystá na pouť do katedrály (datem konání je sobota 25. října). O rozhovor do našeho Zpravodaje jsme při této příležitosti požádali Mons. Josefa Sochu, generálního vikáře naší diecéze.

Otče, v čem podle vás spočívá důležitost diecézního jubilea? Proč si máme takové věci jako založení diecéze připomínat?

Slavit jubileum diecéze znamená vyjádřit vděk za všechno, co jsme skrze církev za 350 let přijali. Je to také příležitost uvědomit si, že my nejsme ti první, kdo ve východních Čechách žijí po křesťansku, ale ani ne ti poslední. Boží dary přijímali naši předkové, možná s větším užitekem než my, a připravovali nám svojí vírou to, co my žijeme nyní. Jubileum má také v našem vědomí i svědomí probudit větší odpovědnost za ty, kteří přijdou po nás.

Krása Kutné Hory má hodnotu celých staletí. Je v ní přítomen život těch, kdo ji vytvářeli. Bez znalosti historie Kutné Hory sotva pochopíme, co krásu její architektury znamená pro nás a co ještě od ní můžeme očekávat. Neznat dějiny Kutné Hory znamená mimo jiné udělat si z krásy, která zdobí toto město, pouze materiál s tržní hodnotou. Nebylo by to znehodnocení krásy samé? Podobně je to i s naším jubileem.

Které osobnosti nebo události z dějin diecéze jsou podle vás nejvíce inspirativní? Pro vás osobně, ale třeba i pro dnešní dobu obecně?

Určit, která osobnost v dějinách naší

diecéze byla a stále je inspirativní, znamená s větším zájmem vstoupit do proudu života od jejího vzniku až podnes. Společenství Božího lidu v diecézi není mrtvá a bezduchá instituce, která pouze bdí nad touto organizací, aby v ní vládl duch práva, spravedlnosti a řád odpovídající jejím směrnicím. Církev je živý organismus, v němž pulzuje tajemství Božího práva a spravedlnosti a bohatství Božího království, které není z tohoto světa, ale je pro tento svět.

Každý z dvaceti pěti biskupů byl jiný. Každý projevil odpovědnost za tuto místní církev způsobem sobě vlastním. Už to, že prvních pět biskupů nemělo v Hradci Králové kde bydlet, předznamenává zvláštním způsobem dějiny diecéze. Tato neobvyklá skutečnost jistě pomáhala všem pastýřům soustředit se v pastoraci na věci podstatné. Kniha, kterou jsme k jubileu vydali, nás zasvěcuje do služby jednotlivých biskupů a poukazuje na to, s jakými evangelizačními akcenty každý z nich plnil své poslání. Originalita života jednotlivých biskupů byla tedy pro ně inspirativní a povzbuzuje nás i dnes.

Pohledem dějin se nám pro naši dobu zdají zvláště inspirativní ti nejposlednější. Pan biskup Brynych, biskup Mořic Pícha a arcibiskup Otčenášek. Velikost osobnosti každého jednoho spočívala však v tom, jak dovedl navázat

na své předchůdce a rozvinout jejich odkaz.

Jubileum slavíme celý rok, v rámci oslav byla připravena řada akcí a aktivit. Ze které máte největší radost, na kterou se ještě těšíte?

Aktivity jubilea byly zvoleny tak, aby co nejvíc obsáhly události, které měly vztah k vzniku diecéze. Už se i většina z nich uskutečnila. Zatím každá z nich měla pěknou atmosféru. Věřím, že přinesou dobré plody pro náš všední život.

Co vidíte jako nejdůležitější výzvu pro naši místní církev? Co podle Vás máme my, věřící, dělat pro to, aby naše diecéze i dnes vzkvétala a plnila své poslání?

Nemusíme pro aktualizaci evangelního poselství vymýšlet nové projekty. Jsou dané samotným Zakladatelem. První kázání Krista je stále platné, moderní, aktuální a je třeba ho s plnou vážností přijímat. I listy sv. Pavla v sobě obsahují akcenty pro naši dobu a jsou ušité pro nás jak na míru. Stačí se do jejich poselství zaposlouchat. Nic nového a převratného nevymyslíme. Svätý otec František zvlášť silně upozorňuje na misionářský rozměr dnešní evangelizace. I Druhý vatikánský koncil má stále inspirační potenciál a je třeba ho znovu a znovu objevovat. Každý kněz dostal od biskupa plnou důvěru k vedení Božího lidu ve svých farnostech. Každá farnost má svá specifika, která vyžadují pozornost kněžského srdce a pastorační moudrost. Biskup nemůže každého kněze „vodit za ručičku“ a ukazovat mu, co má dělat a jak to má dělat. Poctivý život kněze má v sobě dost inspirace k tomu, co je třeba a co je v každé době nové. To, co nejvíc pastorec i v našem nově se rodícím světě potřebuje, je aby měl kněz své ovečky rád a ony vnímali svého pastýře

s nevšední vděčností a provázeli ho svou modlitbou. Z této vzájemné komunikace otcovské a synovské lásky se rodí mnoho nových podnětů a odvážných kroků k naplňování Kristových požadavků.

V srdci naší diecéze, Hradci Králové, žijete již pětadvacet let. Co pro Vás znamená toto město? Máte zde nebo v blízkém okolí nějaká oblíbená místa, kam se obzvlášť rád vypravíte?

V Hradci Králové jsem už skoro třicet let, mnoho jsem tu získal. Je to pěkné město, i když nemá tolik kulturního bohatství a dědictví jako královské město Kutná Hora. Nicméně všude tam, kde člověk vykonává, co je mu „uloženo jako povinnost“, tam je doma a tam nalezne mnoho krásného a inspirativního. To nejlepší a nejbezpečnější místo pro kněze je eucharistická blízkost Krista.

I v okolí Hradce je mnoho pěkných míst, kde může člověk meditativně odpočívat na čerstvém vzduchu. Podél Labe se každý musí cítit dobře. A k této naší největší řece mám dost blízko, tak toho i využívám. Pohyb na čerstvém vzduchu osvěžuje mysl, srdce, ale i vztah k Bohu a bližnímu.

Na závěr bychom se chtěli zeptat také na Vaše vzpomínky na Kutnou Horu. Máte nějakou výraznou, obzvlášť oblíbenou? A co z kutnohorských zkušeností zpětně vidíte jako nejdůležitější pro Váš další život a třeba i působení ve vedení diecéze?

Kutná Hora byl můj začátek kněžského života. Vzpomínám na tato léta rád. Krása města, kterou jsem začal víc vnímat až tak po jednom roce, mě povzbuzovala a zároveň i spoutávala, protože tolik krásy najednou vzbuzuje i velkou odpovědnost. Tento zvláštní paradox není skličující, ale tvořivý. Vděčně vzpo-

mínám na život na arciděkanství, kde vládl duch přátelství a ochoty k vzájemnému přijímání jednoho druhým. Pan vikář Müller byl jednou z mých opor. Řekl jsem nad jeho mrtvý tělem, že v jeho srdci bylo kus života dějin Kutné Hory a že jeho odchodem na věčnost toto královské město ztrácí osobnost „Kutnohoráka“, který měl město, lidi a především kněžskou službu rád a zasvětil a obětoval jí mnoho času, modliteb a

pastoračního úsilí.

Pro mou další službu církvi bylo dobré a požehnané nasměrování pravidelností řádu, který mě po celou dobu v Kutné Hoře pronesl všemi úskalími, těžkostmi, nezdary i úspěchy mého kněžského působení. Za to jsem všem, kteří mi pomáhali a vedli mě, vděčný. Tento odkaz je stále živý a provází mne dodnes.

*Děkuji za rozhovor.
Kateřina Grenarová*

DĚDEČKOVY ČAJOVÉ BANÁNKY (FEJETON)

Před necelým rokem jsem prodal auto, které z více důvodů nejezdilo, a za obnos, který jsem na vrakovišti obdržel, jsem zakoupil mlýnek na maso a nástavec na tvoření cukroví. Mým cílem bylo péct *linecké banánky*, ale po několika pokusech a zdokonaleních receptury jsem opustil přívlastek linecké a současný název produktů mého mlýnku zní *dědečkovy čajové banánky*. Na to někdejší auto mi totiž kdysi dávno přispěl děda. Ten děda, co říkával „ještě nezačalo, aby nepřestalo“ nebo „jakej šel, takovou potkal“, čímž – a mnohým podobným – se zlatým písmem nesmazatelně vepsal do srdcí nás, kteří jsme měli možnost ho potkat. Zakoupit mlýnek a nazvat po dědovi banánky se mi zdálo jako adekvátní způsob, jak zachovat jeho památku.

Postupně se ukázalo, že péct dědečkovy čajové banánky je časově celkem náročný, ale účinný způsob, jak například naznačit očekávané návštěvě, že je očekávána. Je to intenzivnější sdělení než třeba bábovka, ale samozřejmě nic proti bábovkám. Dědečkovy čajové banánky zkrátka chápu jako způsob komunikace.

Nedávno jsem očekával návštěvu menší skupiny mladých lidí, mezi nimi i jedné slečny. Mezi ní a mnou došlo skoro hned při seznámení k nedorozumění, protože na základě nějakého mého zcela nevinného výroku zaujala zkratkovitý názor, že jsem rasista, což není pravda. Opravdu nejsem, ale ať jsem od té doby dělal cokoli, nepodařilo se mi její názor zvrátit. – Pojal jsem tedy úmysl upéct kvůli této návštěvě, a zejména kvůli té mladé ženě, *antirasistickou variantu* dědečkových čajových banánků: půlku množství těsta obarvit kakaem natmavo a půlku nechat světlou – a pak marmeládou spárovat tmavší se světlými polovičkami.

Jenže došlo k tomu, že kakao učinilo tmavé kousky suššími, takže se v troubě tak nenadýchaly a nakonec byly křehčí a hlavně – *menší* než ty světlé. Takže nebylo možno z objektivních důvodů tvořit různobarevné páry a banánky tedy musely být buď celé jednoznačně bez kaka, nebo jednoznačně s kakaem.

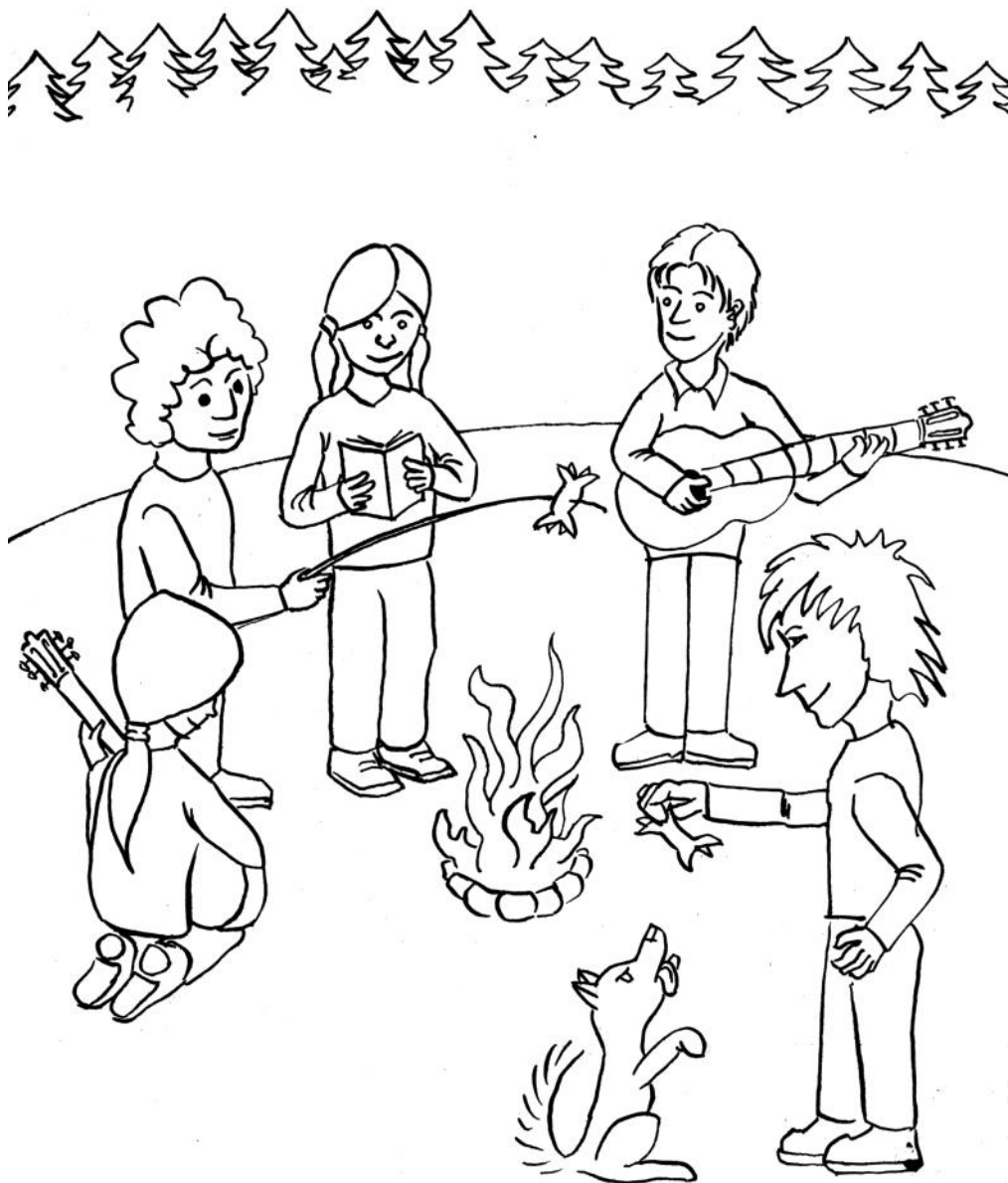
Když jsem na uvítanou předložil své návštěvě finální produkt, o původním antirasistickém přístupu jsem se samozřejmě nezmínil. Všichni okusili a někteří to pochválili, jenže když zavládlo na chvíli ticho, ta slečna s pohledem upřeným na podnos s tmavými a světlými banánky pomalu řekla:

„Je to dobrý, jenže já vím, jak jsi to *myslel*.“

Mým posledním činem, co se týká naší komunikace, bylo napsat tenhle fejeton: třeba si ho přečte.

Václav Schuster

VZPOMÍNKA NA PRÁZDNINY (OMALOVÁNKA)

KALENDÁŘ AKCÍ

Ne	21. 09.	Sbírka na církevní školství
St	24. 09.	Kavárna s překvapením: Rakouské kláštery (19:00 – arciděkanství)
So	27. 09.	Slavnost sv. Václava (8:30 – mše svatá ve Vlašském dvoře)
So	27. 09.	Schůzky Slunečního kmene a družiny Concordia (9:00 – Sedlec)
So	27. 09.	Večer chval (19:00 – kostel sv. Markéty v Křeseticích)
Ne	28. 09.	Poutní mše svatá v Malešově (9:00)
St		
St	01. 10.	První setkání katechumenů (19:00 – arciděkanství)
Čt	02. 10.	Začátek kurzu Alfa v naší farnosti (19:00 – arciděkanství)
Pá	03. 10.	Příležitost ke svátosti smíření (17:00 – kostel sv. Jakuba)
Ne	05. 10.	Mládežnická mše svatá (18:00 – kostel Matky Boží)
	05. – 07. 10.	Duchovní obnova seniorů ve Slavoňově
	10. – 11. 10.	Volby do zastupitelstev obcí
	10. – 12. 10.	Víkendové setkání nejmladšího společenství mládeže
So	11. 10.	Schůzky Slunečního kmene a družiny Concordia (9:00 – Sedlec)
Ne	12. 10.	Posvícení v chrámu sv. Barbory (9:00)
Ne	12. 10.	Průzkum účasti věřících na nedělních bohoslužbách
Ne	12.10.	Koncert v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Gruntě (15:00)
Ne	12. 10.	Koncert smíšených pěveckých sborů <i>Tyl</i> (Kutná Hora) a <i>Gaudium</i> (Praha) (18:00 – chrám sv. Barbory)
Út	14. 10.	Modlitba matek (17:00 – arciděkanství)
St	15. 10.	Modlitba za Církevní mateřskou školu sv. Jakuba (20:30 – kostel sv. Jakuba)
Ne	19. 10.	Sbírka na misie
Ne	19. 10.	Posvícení v kostele sv. Jakuba (9:00 – mše svatá)
St	22. 10.	Kavárna s překvapením (19:00 – arciděkanství)
So	25. 10.	Schůzky Slunečního kmene a družiny Concordia (9:00 – Sedlec)
So	25. 10.	Farní pouť do katedrály Sv. Ducha v Hradci Králové
Ne	26. 10.	Posvícení v Bahně (15:00 – mše svatá)
Ne	26. 10.	Posvícení v Klukách (16:30 – mše svatá)
	27. – 29. 10.	Podzimní prázdniny

So	01. 11.	Slavnost Všech svatých (16:00 – poutní mše svatá v kostele Všech svatých)
Ne	02. 11.	Posvícení v Chlístovicích (10:30 – mše svatá)
Ne	02. 11.	Pobožnost na hřbitově Všech svatých (15:00)
Ne	02. 11.	Mládežnická mše svatá (18:00 – kostel Matky Boží)
Pá	07. 11.	Příležitost ke svátosti smíření (17:00 – kostel sv. Jakuba)
So	08. 11.	Schůzky Slunečního kmene a družiny Concordia (9:00 – Sedlec)
So	08. 11.	Vikariátní setkání mládeže (10:00 – aula církevního gymnázia)
So	08. 11.	Beseda s P. Michaelem Špilarem a večer chval (10:00 – aula církevního gymnázia; 19:00 – kostel sv. Jakuba)
Ne	09. 11.	Odpoledne pro děti z náboženství (14:30 – arciděkanství)
Út	11. 11.	Modlitba matek (17:00 – arciděkanství)
Út	11. 11.	Svatomartinský průvod (17:00 – začátek před arciděkanstvím)
Pá	14. – 16. 11.	Víkend kurzu Alfa ve Slavoňově
Ne	16. 11.	Sbírka na pojištění diecéze
St	19. 11.	Kavárna s překvapením (19:00 – arciděkanství)
So	22. 11.	Schůzky Slunečního kmene a družiny Concordia (9:00 – Sedlec)
So	22. 11.	Zakončení oslav 350. výročí založení diecéze (9:30 – mše svatá v katedrále Sv. Ducha)
Ne	23. 11.	Slavnost Ježíše Krista Krále
So	29. 11.	Duchovní obnova pro mládež (arciděkanství)
So	29. 11.	Adorace za život (kostel sv. Jakuba)
So	29. 11.	Duchovní obnova pro manžele (IC Sedlec)
Ne	30. 11.	První neděle adventní (roráty v 7:00 u Sv. Barbory)
Ne	30. 11.	Prodej adventních věnců (po mši svaté v 9:00 u Sv. Jakuba)

DO KALENDÁŘE

Čt	04. 12.	Svátek sv. Barbory (18:00 – chrám sv. Barbory)
Pá	05. 12.	Setkání se sv. Mikulášem (16:00 – kostel sv. Jakuba)
So	13. 12.	Roráty nejen pro děti (7:00 – kostel sv. Jakuba)

Uzávěrka dalšího čísla je 09. 11. 2014.

Vydáno:

Kontakt:

21. 09. 2014 pro vnitřní potřebu farností Kutná Hora, Bykáň a Třebonín.

Římskokatolická farnost – arciděkanství Kutná Hora,

Jakubská 1, Kutná Hora, 284 01

Tel.: 327 512 115, www.khfarnost.cz

P. Jan Uhlíř, tel.: 777 339 233, e-mail: jan.uhlir@khfarnost.cz

Redakce:

Kateřina Grenarová, tel.: 739 036 987, e-mail: katerina.grenarova@khfarnost.cz

